

Más pillanatot a magyar pillanatot

Labdajáték — főiskolási szinten

Napjainkban a köznevelőlódésről igen sok szó esik és fokozódik az érdeklődés. A lakosság műveltsége és az ifjúság érdeklődése közeleti és gazdasági kérdések iránt növekedett. Ez sajnos nem azt jelenti, hogy kulturális életünk minden problémája iránt a kívánt mértékben van meg a tudni vágyás és tennivalóság ifjúságunkban. Nagyobb mértékben kell nevelőmunkánkat azon a területen növelni és fokozni, ahol életünk mindennapi kérdéseivel találkozunk. A magyar valósággal szembe találjuk magukat nap mint nap. Egyik feladatunk, hogy ezeket felismerve, reflektorfénybe állítsuk és segítségük kiemelni a kátyúból.

Hazánkban ülésezett hat héten keresztül az Európai Kulturális Fórum azzal a céllal, hogy a kulturális munka által is segítse a népek egymásra találását és megbecsülését. Az eddig megjelent kommunikáció azt mutatja, hogy a kulturális élet különféle szekciói azok a területek, ahol az emberiség egymásra találhat. Feladatunk tehát, hogy hallgatóinkat, akik 1986. február 3—12-ig Bács, Békés és Csongrád megye kisebb-nagyobb településein fogják segíteni a kulturális munkát és vele a politikai munkát is, megfelelően készítsük fel erre a munkára.

A Művelődésügyi Minisztérium a József Attila Tudományegyetemet bízta meg a körzethez tartozó felsőfokú oktatási intézmények hallgatói téli köznevelődési gyakorlatának lebonyolításával. Ez nemcsak köznevelődési munkát jelent, hanem a falvak, városok életébe való bekapcsolódást is.

Munkánknak politikai jelentősége és fontossága van. A hallgatók nemcsak kulturális munkában vesznek részt, hanem a közeleti tevékenységben is. A közeleti munka nemcsak az értelmiség egy vékony rétegének, de minden felsőfokú oktatási intézményből kikerülő fiataloknak kötelessége is. Munkánkban nem nélkülözhetjük a KISZ-szervezet segítségét. E vonatkozásban igen jók a tapasztalataink. Igen értékes segítségek lehetnek még a kollégiumok igazgatói és nevelőtanárai, az érintett megyék művelődési osztályai, hasonlóképpen mindazon társadalmi szervek, amelyek az egyes településeken kulturális és közeleti tevékenységben jelentős befolyással vannak.

Az elmúlt esztendőben nagy lendítést hoztunk létre a KISZ KB. Nemcsak erkölcsi, de anyagi támogatása is. Ennek egyik kedvező eredménye, hogy két esoportunkat pályázati dolgozatért 1000—1000 forint jutalomban részesített. A hajósiak és az eleiuki érdemeltek ki ezt a jutalmat, melyet egyetemünk rektorhelyettese és KISZ-szervezetünk, illetve bizottságunk titkára fognak átadni.

A KISZ KB erre a tanevré is 50 ezer forint pályadíjat írt ki azoknak, akik a téli gyakorlaton tapasztalataik érdemi részével kívánának dolgozatukban foglalkozni és megpályázzák a kiírt pályadíjat. Erre a pályadíjra lehet egyenleg és csoportosan is pályázni.

A József Attila Tudományegyetemen, a Szegedi Orvostudományi Egyetemen, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, az Egészségügyi Főiskolán és az Elemlismeripari Főiskolán külön speciális kollégium keretében készítjük fel a hallgatókat a 10 napos téli köznevelődési gyakorlatra. A körzetünkhöz tartozó más felsőfokú oktatási intézményekben is hasonlóan készítik fel a hallgatókat erre a munkára.

Az eredményes köznevelődési munka érdekében egy-egy szempontok szerint végzünk a hallgatók a vizsgá-

lódásait. Ez azonban nem jelentheti azt, hogy más szempontokat ne lássanak célravezetőnek, mi csak azt szeretnénk, ha egységes koncepciói érvényesülne a gyakorlat során:

1. Valamikor, még nem is olyan régen, falvak, kis városok életében minden szempontból jelentős tényezők voltak a Körök és az Egyletek. Mit jelentenek ezek ma az érintett helységek életében? Vannak-e emlékei, lendítő erőit jelentenek-e ma? A tradíciók megőrzése és tovább folytatása hogyan történik ma?

2. A felszabadulás után új értelmiség kialakítása vált sürgetően szükségessé. Ezt a Kormányzat a Szakérteljesi rendszer bevezetésével vélte gyorsan megoldani. A hallgatók nézzék meg, működnek-e abban a helyiségben ilyen végzettséggel rendelkezők. Ha igen, milyen funkcióit töltenek be? Részülnek-e a helység köznevelődési és közeleti tevékenységében; az új értelmiség kialakítását hogyan segítik éppen ők?

3. A nemzetiségi kérdésben a beilleszkedést hogyan sikerült megoldani? Saját kultúrkincsüket, hagyományait hogyan ápolják, hogyan töltik meg új tartalommal? Vannak-e színjátszó csoportjaik, énekkarok, tánc csoportjaik?

4. Hogyan működnek a klubok? Az ifjúsági klubokat milyen hatással működik, összetartja-e a helység ifjait? Ott, ahol nagyobb számban él a cigány lakosság, van-e külön klubjuk? Mennyiben és hogyan segíti beilleszkedésüket a helység és általában a magyar közéletbe?

5. A művelődési házak mit jelentenek a helységek életében? Mennyiben segítik a helységek politikai és kulturális tevékenységét? Milyen hatása van a helység értelmiségének összefogásában és együtt tartásában?

Ezek a szempontokon kívül még sok minden foglalkoztathatja az érintetteket. Erről is írjanak a beszámolóikban. Bizonyára a fiatalok nyitabb, áttekinthető szemléletével ezeken kívül még sok mindent észrevesznek.

Felsőfokú oktatási intézményeink vezetésének kell mindent megtenni, hogy a hallgatók ne csak szavakban, de tettekben is lássák és érezzék a velük való együttműködést és szerető gondoskodást. Igen, a szeretet az, amellyel a legnagyobb közönyt is le lehet győzni és fel lehet számolni. A köznevelődési munkához is szeretet kell és szükséges is. Nemcsak a munkát kell szeretni és megbecsülni, hanem azokat az embereket is, akik a falvakban, a városokban mindennapok sok nyüget és problémáit viselik. Közel három évtizedes tapasztalatom, hogy a hallgatókat mindenütt szívesen fogadják. Nemcsak a hivatalos szervek segítik munkájukban, de a települések lakói is velük együtt dolgoznak. Erzik és tudják, hogy ezek a fiatalok a 10 nap alatt is az ő boldogabb Holnapjukért dolgoznak, fáradoznak. Tudják, hogy a gazdasági alap mellett a kulturális felelősség is fontos. Nem lehet „tavaszi Himnusz” zengeni — ahogy Ady mondja — csak akkor, ha mindenki együtt énekel. A dalra nekünk kell megtanítani a fiatalokat, hogy azt továbbénekeljék és hiszem, hogy akkor az Emberség boldog Himnusza fog mindezt felhangzani.

GRUBER LÁSZLÓ
az Egyetemi Szervező Bizottság vezetője

Annak megvilágítására, összetartotta a gárdát a játéktéren és a pályán kívül is.

Jó a csapatszellelem. E ny nyen meg soha sem jártak, mint az elmúlt ősz folyamán, pedig a főiskolai sportcsarnok építése miatt még rendes öltözködési lehetőségeink sincsenek. A fiúk a pálya szélén vetkőznek és öltöznek. Reméljük, hogy a sportcsarnok a kitűzött határidőre elkészül, s akkor öltözködési gondunk megoldódik — mondta Miskolczi József.

— *Hogyan értékeli csapatát teljesítményét, játékerejét?*

— A csapat eddig jobban szerepelt, mint tavaly. Igaz, a rajtunk nem a legjobban sikerült, hiszen az első hat meccsből csak egy pontot szereztünk. A 14. forduló után viszont 12 pontunk van. Ez négy ponttal több, mint a tavaly ilyenkor pontszámunk. Az együttes összeszokottabb, harcosabb és játékban gyorsabb, mint az előző év csapata. Ezt mutatja a mezőtűri 2:0-as győzelem is, melyet a csapat az országos egyetemi és főiskolai bajnokság során aratott. Ha a csapat összetétele, a játékosoknak az edzéseken való jó hozzáállása a félvi vizsgák után sem változik, akkor tavasszal valószínű, nem lesz kiesési gondunk.

Hogy mi lenne a megoldás? Talán a különböző sportszakosztályokkal való közreműködés? Talán, De hogyan is működnek, milyen eredmények vannak ezeknek, sokan nem is tudják, pedig minden főiskolán, egyetemen valamilyen formában megtalálható, elsősorban a labdajátékokkal foglalkozó sportkörök. Ezek közül is leggyakrabban a főiskolán működnek, adódik ez abból, hogy itt testnevelő tanárképzés folyik. Tekintsük ezeket végig a teljesség igénye nélkül.

A legnépszerűbb a legtöbb hallgatót foglalkoztató együttes a Tanárképző Főiskola labdarúgó-csapata. Az „Újkorosi csapat” 18 évvel ezelőtt alakult, melynek edzője 17 év óta Miskolczi József, a matematika tanszék adjunktusa. Ez alatt az idő alatt csak előrehaladásról beszélhetünk, hiszen 3 évig városi, 10-ig megyei II. osztályú és már 5. éve I. osztályú bajnokságban játszanak a „Mágus” fiai. A megye legjobbjai között változóan szerepeltek a labdarúgók, voltak bronzérmesek és kiesőjelöltek, de a lelkesedés mindig

az üzemek és más szervek pénzén épült, hanem a Művelődési Minisztérium jóvoltából! Aggodalomra tehát nincs ok, a rémhíreket el lehet felejtetni, hiszen elsősorban a főiskola hallgatóinak maximális sportolási lehetőségeinek kielégítésére fog szolgálni, szakra való tekintet nélkül. Itt hódolhat bárki saját sportágának, bármilyen, az egészséget szolgáló „hullámnak”.

is az a célunk, hogy ezeken a rendezvényeken megálljuk a helyünket.

Jól szerepelnek a kosarasok!

A főiskola női kosárlabdázói már évek óta az NB II-ben szerepelnek. Amint azt elmondta Balázs Rita megbízott edző — a katonai szolgálatot teljesítő Vér László helyettese — nagyon „futmost a szekér”. Eddig veretlenül állnak a keleti csoport élén, de nagyon kritikusan hoztátette, hogy nem szabad túlértékelni ezt a helyezést, mert egy kicsit gyengébb a mezőny. No, de látva a mérkőzésüket nem véletlen ez a jó szereplés, NB II-es mérkőzéssel elég magas az együttes, éppen ebből következik, hogy igen jó a palánk alatti játék, a lepattanó labdák megszerzésének százaléka igen magas, de a kinti dobásokban van még mit fejlődni.

Mindezekhez ha még hozzá vesszük azt, hogy az NB II. legalacsonyabb játékosai közül állt össze csapatunk, akkor nem lehet csodálkozni, hogy a legkevésbé gólt lőttük, és sajnos az egyik legtöbbet kaptuk.

Azt azért megemlíteném, hogy a főiskolai bajnokságon harmadikok lettünk, de a diákcsapatok sorsa jellemző erre a gárdára is. Nem előny az, ha menedzselési problémával küszködik egy együttes.

— *És a férfiak?*

— A megyei bajnokságban közepesen szereplünk, teljesen kicserélődött a csapatunk. Az év folyamán nyolcan fejezték be főiskolai tanulmányaikat, ez nagy gondot jelentett mindenképpen. Azonban a felsőfokú intézményektől, úgy érzem, nem vagyunk elmaradva, hiszen a tanárképző főiskolák spartakiadját megnyertük, majd az egyetemi és főiskolai bajnokságon a negyedik helyet szereztük meg, és továbbra

Miért estek ki a női kézilabdások az NB II-ből?

Kérdésünkre Szabó József, a főiskola testnevelés tanszékének oktatója válaszolt, aki az NB II-es női csapat és a megyei bajnokságban szereplő férfiak trénere.

— Mivel a kézilabda-bajnokság tavaszi—ősz rendszerű.

Ki lesz a sportcsarnok?

Többen kerestek fel bennünket, főleg főiskolások, azzal a kérdéssel, hogy tényleg csak részben lesz a tanárképző oszloka a Topolya-soron épülő sportcsarnok? Nos ez okból megkértük Gyetvai Györgyöt, a JGYTK testnevelés tanszékének vezetőjét, mondja el röviden, mi is a tervük az épülő csarnokkal kapcsolatban? Tájékoztatójában kifejtette, tudomásul kell venni mindenkinek, hogy ez a teljesítmény nem a város,

G. I.

GÁT LÁSZLÓ

Kikérem magamnak...

... hogy hülyének nézzenek. Itt ülnek velem szemben: Sportriporter, Karcsi bácsi és Bürokrata sporttárs: Utóbbi számára lebonyolításra kerül az MNK nyolcaddöntőjének sorsolása. Külön az NB I-esek, külön az alacsonyabb osztályúak (3:5 arány), nehogy összekeverüljenek az élvonalbeliek, mert akkor megnő ama szegény esélye, hogy a KEK-ben alacsonyabb osztályú csapat képviseli a magyar színeket. Bürokrata sporttárs Sportriporter kérdésére ezt így magyarázza: az élvonalbeliek mindenképpen idegenben szerepelnek, s játékkukkal segítik a labdarúgás népszerűsítését, az alacsonyabb osztályú csa-

patok pedig komoly ellenfélhez jutnak, s így adott számokra a bizonyítási lehetőség. Ezt én — különösen a jelen esetben — szemforgató cinizmusnak nevezem. Mert hol kellene az élvonalbeli kedvenceknek népszerűsítő szolgálatot tenniük? Nyíregyházán, Dunajvárosban, Egerben, Győrben és Szegeden, szóval azokban a városokban, ahol már látta foci. Sőt, a MÁV DAC kivételével mind egyik csapat gondolhat (na) a végső győzelemre, főleg akkor, ha a kupakiírás egyenlő esélyeket biztosítana minden együttesnek.

Figyeltem, már a 32 közzött a „területi elv” alapján „sorsoltak”. Ennek következtében a párosítás

nyilvánossá tétele előtt tudhatta, aki ismeri az MLSZ logikáját, mely csapatok kerülnek szemközt egymással. Csak az volt a kérdés, a Haladás vagy a Rába ETO megy Keszthelyre. (A győriek valószínűleg rosszul állnak odafönt.) Aztán jött a 8 közé jutás. Összekeverült a MÁV DAC és a Keszthely, tehát két alacsonyabb osztályú csapat, és kétszer kétfő élvonalbeli. Tehát nem emeltetik ki az élvonalbeliek. (Bár belső differenciálódás így is lehetett, hisz a bajnok és az MTK VM harmadosztályú csapathoz ment, a vidéki NB I-esek pedig a fővárosba...) Akkor hogyan jöhetett létre egy későbbi fázisban

ez a kiemelés? Hol a kiírás? Mármint az eredeti kiírás. Mi csak azt tudjuk, halljuk Gulyástól, Knézytól, Radnótytól stb., hogy 2×15 perc a hosszabbítás. De a kiírásról soha semmi fontosat.

Az MLSZ-ben mindig arról papolnak, hogy az élvonalbeliek vegyék komolyan a kupát, aztán ki nevetetik önmagukat. Kérdem én: mit szólnának, ha a KEK sorsolásakor a nyolc között — ha egyszer eljut odaig egy csapatunk — odavetnék egy ilyen manipulációval a magyar kupagyőztest a Barcelonának vagy a Bayern Münchennak? Bürokrata sporttárs, ez hogyan kerülné megnyugtatóra?

(di)